

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL *CHRISTUS VIVIT*

CAPÍTOL VUITÈ - LA VOCACIÓ (248-277)

1- QUÈ ENS DIU L'EXHORTACIÓ?

El Papa insisteix en la condició de «persona cridada» de tot batejat a formar part d'una gran història d'amor i vida que Déu ha previst des de tota l'eternitat, que té com a fruit una orientació missionera de la pròpia existència personal a favor dels altres, que s'ha de discernir a dos nivells: primer, en cada moment de la vida personal, i segon, en ordre a viure intensament la vida familiar i laboral. Paral·lelament, hi ha l'estat de vida consagrada al Senyor en la vida ministerial i religiosa, que no s'han de descartar, perquè Ell no falta a la seva promesa que ens enviarà pastors segons el seu cor.

2- IDEES-REFLEXIÓ PER A LA PASTORAL

1. La *vida cristiana* és una vida d'amor que demana discernir la presència de Déu i de Crist en la nostra vida, i unir-nos al seu projecte d'amor etern que ens ha revelat en l'Evangelí de la salvació.
2. La *condició missionera* de tota persona batejada acull dos nivells de comprensió: per una banda, «actitud general», que orienta totes les actuacions de la vida vers una meta espiritual, que és el servei envers els altres, com Crist, Servidor del Pare. Per l'altra, hi ha l'«estat de vida» missioner, dedicats realment a l'anunci apostòlic de Déu Pare, Fill i Esperit Sant, i generar vida comunitària conforme als criteris de l'Evangelí del Redemptor. Per això, cal que posi al servei de tots els carismes que Déu ens ha atorgat
3. Hem d'estar alerta a la *temptació* de pensar que *ens podem (auto)crear del no-res*: som obra amorosa de Déu, criatures seves, obra de les seves amoroses mans.
4. *Família, treball i ministeri (apostòlic)* són tres concrecions específiques de la vocació cristiana. Cal deixar-se sorprendre pel «somni» (metàfora sobre la providència) de Déu per nosaltres. Cal *discerniment*, però també *formació* i *preparació*, tenint sempre en compte que l'estat de vida discernit i escollit en el Senyor és l'espai propici, bo i volgut per Déu per a desenvolupar la pròpia vida com a servei.

3- QÜESTIONS A COMPARTIR I PROPOSTES/CONCLUSIONS

- Treballem a partir de la Paraula de Déu. Escoltem/llegim el relat evangèlic de l'encontre del jove ric amb el Senyor i treballem-lo a partir de les preguntes indicades a continuació del text.

BCI Mt 19, 16-29. Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?» Jesús li digué: «Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments». Ell li preguntà: «Quins?» Jesús li respongué: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, honra el pare i la mare, i estima els altres com a tu mateix». El jove li va dir: «Tot això ja ho he complert. Què em falta encara?» Jesús li respongué: «Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me». Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Llavors Jesús digué als seus deixebles: «Us asseguro que un ric difícilment entrarà al Regne del cel. Més encara: és més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu». Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt desconcertats, i deien: «Si és així, qui pot salvar-se?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot». Llavors Pere li va dir: «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit. Què rebrem, doncs?» Jesús els digué: «Us ho asseguro: quan neixi el món nou i el Fill de l'home s'assegui en el seu tron gloriós, també vosaltres, els qui m'heu seguit, us asseureu en dotze trons i jutjareu les dotze tribus d'Israel. 29 I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna».

TREBALL: LA «JOVENTUT» TAMBÉ ÉS VIURE SEMPRE ORIENTATS VERS L'AMOR DE DÉU QUE ENS DESCENTRA.

- El relat té dues parts, dissemblants. La primera és la descripció amable d'un jove que vivia externament conforme a la Llei del Senyor, i demana a Crist que l'indiqui el camí de la perfecció de la caritat cristiana. Jesús li respon, però el jove hi reacciona paradoxalment de manera negativa. La segona part hi ha una altra proposta vocacional: la d'aquells que han de consolidar la seva decisió de seguiment radical de Crist i tenen dubtes.
 - En el meu **context vital** (família, treball, amistats...), ¿entenc que Déu vol fer-se present a través del seu humil instrument en Crist, que són les nostres pobres persones? ¿Com ho efectuo/efectuem en concret? ¿Hi podríem millorar?
 - Què he fet per Crist, personalment i apostòlica? ¿Què podria haver fet però ho he omès? ¿Què puc modificar en la meua vida perquè l'ideal de vida apostòlica brilli amb més fulgor en la meua vida/vida parroquial?
 - Com entenc/entenem la vida cristiana? ¿Com un reguitzell de normes externes que asserenen la consciència, o com un camí meravellós de (re)descoberta del Déu que ens estima en la Creu del Salvador nostre Jesucrist?
 - En el meu/nostre **entorn laboral**, ¿quins signes hi ha de «vocació» divina a la santedat? ¿Quines llavors de vida, fe i amor celestials hi puc trobar, i que poden ser oportunitat d'anunciar novament la Doctrina salvadora de Crist?
 - La **preparació prematrimonial**, ¿quin grau d'importància té en la pastoral de la meua parròquia? ¿Hi podem col·laborar? ¿Què hi podem implementar perquè sigui un moment d'encontre fecund amb el Senyor?
 - La **pastoral vocacional**, ¿hem engegat iniciatives de promoció vocacional al ministeri ordenat? ¿Crec/Creiem realment en què Déu continua convocant homes al servei pastoral, consagrant-se en el ministeri ordenat de Bisbe, preveres i diaques? ¿Hi parlo clarament i oberta? ¿Participo del seu actuar sacramental?
 - Estic/Estem disposats a deixar de banda «riqueses» humanes, socials, materials o morals, a benefici de persones que puguin (re)conèixer Déu en la vida de l'Església del meu/nostre entorn?

4- TEXTOS BÍBLICS/PREGÀRIA

- *Mt 19, 16-29*
- *“En un vaixell el pilot que es descuida és acomiadat sense remissió, perquè juga amb una cosa massa sagrada. I en la vida, tenim cura del nostre rumb? Quin és el teu rumb? Si fos necessari entretenir-se encara més en aquesta idea, jo prego a cada un de vosaltres que li doni la màxima importància, perquè encertar en això és senzillament encertar; fallar en això és simplement fallar” (St. Albert Hurtado, 1946. Citat al nº 257)*

Ave Maria...